

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1256/06
25.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Vesne Popović, članova veća, u parnici tužioca IP \"AA\", protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi duga, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.785/04 od 23.12.2004. godine, u sednici održanoj 25.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.785/04 od 23.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.1864/03 od 06.11.2003. godine, stavom prvim izreke, ukinuto je rešenje Četvrtog opštinskog suda u Beogradu I.br.X-1012/92 od 16.06.1992. godine i odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da mu tuženi isplati iznos od 44.635 DEM, odnosno odgovarajući iznos izražen u dinarima po srednjem kursu Narodne banke Jugoslavije na dan plaćanja, uvećan za domicilnu kamatu, počev od 01.01.1991. godine pa do isplate. Stavom drugim izreke, odbijen je zahtev tuženog za naknadu troškova postupka.

Odlučujući o žalbi tužioca, Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.br.785/04 od 23.12.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijena je žalba tužioca kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda u stavu prvom izreke. Stavom drugim izreke usvojena je žalba tužioca i ukinuto rešenje o troškovima parničnog postupka sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude i predmet u tom delu vraćen istom sudu na ponovni postupak. Stavom trećim izreke vraćeni su spisi P.br.1864/03 Petom opštinskom sudu u Beogradu radi dopune postupka.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija tužioca neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. stav 2. tač.11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. stav 2. tač.13. ZPP, na koju se revizijom neosnovano ukazuje, jer je izreka presude jasna i razumljiva, ne protivureći sama sebi niti razlozima presude, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U pravnosnažno okončanom postupku utvrđeno je da je tuženi radio kod tužioca kao akviziter i da je u tom svojstvu preuzeo veći broj knjiga i da tuženi tužiocu nije isplatio protivvrednost preuzetih knjiga niti iste naknadno vratio. Rešenjem o izvršenju Četvrtog opštinskog suda u Beogradu I.br.3012/92 od 16.06.1992. godine sud je odredio predloženo izvršenje i obavezao tuženog da isplati tužiocu iznos od 401.715,00 dinara sa kamatom od 01.01.1991. godine. Odlučujući o prigovoru tuženog, rešenjem istog suda I.br.3012./92 od 12.11.1996. godine to rešenje je stavljeno van snage u delu kojim je određeno izvršenje i ukinute su sprovedene radnje, s tim da se postupak nastavlja kao postupak protiv platnog naloga i spisi se dostavljaju Petom opštinskom sudu na dalju nadležnost. Tužilac je u toku postupka dostavio sudu nalaz veštaka ekonomsko-finansijske struke VV koga je tužilac sam angažovao i iz koga se vidi da je veštak izvršio revalorizaciju iznosa od 401.715,00 dinara sa kamatom od 20.03.1991. do 24.01.1994. godine i da po revalorizaciji, iznos od 401.715,00 dinara na dan 24.01.1994. godine odgovara iznosu od 20.012,00 dinara. Tužilac je na osnovu ovoga preinačio tužbeni zahtev podneskom od 30.10.1997. godine tako što je tražio da se obaveže tuženi da mu isplati iznos od 20.012,00 dinara sa kamatom od 24.01.1994. godine. Podneskom od 29.04.1999. godine tužilac je ponovo preinačio tužbeni zahtev i tražio da se obaveže tuženi da mu isplati iznos od 44.635 DEM u dinarskoj protivvrednosti sa domicilnom kamatom, počev od 01.01.1991. godine pa do isplate. Tužilac nije prihvatio da plati troškove veštačenja vrednosti predmetnih knjiga, koje je tuženi uzeo a ni tuženi nije prihvatio da plati troškove veštačenja niti je prihvatio nalaz veštaka koji je tužilac priložio sudu koga je sam angažovao.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan, u smislu čl.219. i 220. ZPP.

Navedenim odredbama ZPP predviđeno je da je svaka stranka dužna da iznese činjenice i predloži dokaze na kojima zasniva svoj zahtev, a dokazivanje obuhvata sve činjenice koje su važne za donošenje odluke, s tim da koji će se dokaz izvesti radi utvrđivanja odlučne činjenice odlučuje sud.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, kao i da je na tužiocu bio teret dokazivanja okolnosti vezanih za visinu postavljenog tužbenog zahteva, da je tužilac morao da pruži dokaze na okolnost utvrđivanja vrednosti predmetnih knjiga kojima se tuženi zadužio, kao i da omogući snošenje troškova izvođenja dokaza veštačenjem koje je sud po službenoj dužnosti odredio na te okolnosti, da tužilac nije postupio u smislu navedenih zakonskih odredaba i nije poštovao svoje obaveze u pogledu dokazivanja osnovanosti istaknutog potraživanja, to je pobijana odluka u svemu pravilna i zakonita.

Ostalim navodima revizije se napada utvrđeno činjenično stanje, koje se u smislu odredaba čl.385. stav 3. ZPP, revizijom ne može pobijati.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl.393. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm